

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง

เรื่อง

สุสานและฌาปนสถาน

พ.ศ.2544

ของ

เทศบาลตำบลเวียง อำเภอพานทอง

จังหวัดร้อยเอ็ด

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ. 2544

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน และการดำเนินการของสุสานและฌาปนสถานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 ได้ประกาศใช้บังคับ และได้ออกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช 2481 และพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2484 จึงเห็นสมควรที่จะตราเทศบัญญัติ เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 โดยกำหนดเขตหรือสถานที่ห้ามมิให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ลักษณะ สถานที่ตั้ง และเงื่อนไขในการจัดตั้ง วิธีเก็บ ฝัง เผา ซุก หรือเคลื่อนย้ายศพ ตลอดจนการใช้หรือการรักษาเครื่องใช้ยานพาหนะให้ต้องด้วยสุขลักษณะ ตลอดจนหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานหรือผู้ดำเนินการจะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียน การส่งรายงานและการอื่นใด เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสาธารณสุขและอนามัยของประชาชนด้วย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ. 2544

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน และการดำเนินการ
ของสุสานและฌาปนสถานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสุสานและ
ฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 ได้ประกาศใช้บังคับ และ
ได้ออกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช 2481 และพระราชบัญญัติสุสานและ
ฌาปนสถาน ฉบับที่ 21 พุทธศักราช 2484 จึงเห็นสมควรที่จะตราเทศบัญญัติ เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 โดยกำหนดเขตหรือสถานที่ห้ามมิให้
จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ลักษณะ สถานที่ตั้ง และเงื่อนไข
ในการจัดตั้ง วิธีเก็บ ฝัง เมา ซุก หรือเคลื่อนย้ายศพ ตลอดจนการใช้หรือการรักษาเครื่องใช้ยานพาหนะ
ให้คงด้วยสุขลักษณะ ตลอดจนหน้าที่ที่ผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานหรือผู้ดำเนินการจะต้อง
ปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียน การส่งรายงานและการอื่นใด เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจ
ของประเทศ รวมทั้งการสาธารณสุขและอนามัยของประชาชนด้วย

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ. 2544

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
ให้ใช้บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528
เทศบาลตำบลเวียง จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภามหาวิทยาลัยเทศบาลตำบลเวียง และโดย
อนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเวียง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป
บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ระเบียบ คำสั่งอันใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน
เทศบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้
“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเวียง หรือ เทศมนตรี
ตำบลเวียง หรือพนักงานเทศบาลซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลเวียงมอบหมาย
“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า หัวหน้าฝ่ายอนามัยและสิ่งแวดล้อม
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

“สุสานและฌาปนสถานสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บ ฝัง
หรือเผาศพ สำหรับประชาชนทั่วไป แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บศพชั่วคราวในสถานพยาบาลตาม
กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สุสานและฌาปนสถานเอกชน” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บ ฝังหรือ
เผาศพสำหรับตระกูลหรือครอบครัว หรือมิตรของตระกูลหรือครอบครัว แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่ใช้สำหรับ
เก็บศพชั่วคราวในสถาน

ข้อ 5 เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล หรือเมืองพัทยา จัดตั้งและดำเนินการ

ข้อ 6 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการด้วยก็ได้

ข้อ 8 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาล ตำบลแขวง กำหนดตามกฎหมายกระทรวง และการพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายกระทรวง

ข้อ 9 ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 6 และข้อ 7 ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (3) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (4) ไม่เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ดินบุคคลเป็นผู้ขอใบอนุญาตตามข้อ 6 ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ 10 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 และข้อ 7 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ฝัง หรือเผาศพในสถานที่อื่น นอกจากในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือเก็บศพในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานประกอบการชั่วคราว เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 12 สถานที่สำหรับฝังหรือเก็บศพต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ต้องอยู่ห่างจากอาคารที่ใช้สำหรับเป็นที่บุคคลอยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 200 เมตร
- (2) ต้องอยู่ห่างจากถนนหรือทางสาธารณะ ไม่น้อยกว่า 100 เมตร
- (3) ต้องอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงจังหวัด ไม่น้อยกว่า 1,000 เมตร

(4) ต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำที่ประชาชนใช้หรือได้ใช้บริโภค

ไม่น้อยกว่า 100 เมตร

(5) พื้นดินไม่เป็นที่น้ำท่วมถึง

(6) มีรั้วหรือกำแพงเป็นแนวแสดงเขตโดยรอบไว้ชัดเจน

(7) ต้องปลูกสร้างที่เก็บศพตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข สำหรับส่วนที่ได้ปลูกไว้แล้วแต่ไม่ถูกสุขลักษณะต้องแก้ไขตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำ

ข้อ 13 สถานที่เผาศพต้องมีลักษณะดังที่ระบุไว้ในข้อ 12 (1) และ (2) เว้นแต่จะมีที่เผาศพเป็นพิเศษซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า จะป้องกันกลิ่นเหม็นและเหตุรำคาญอย่างได้

ข้อ 14 การเผา ฝัง หรือเก็บศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่ออันตรายนั้น ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายศพออกจากหีบหรือที่บรรจุเดิม และห้ามมิให้เอาสิ่งที่ดีดไปกับศพนั่นออกจากหีบหรือที่บรรจุ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตและกระทำในความควบคุมของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 15 การเผาศพต้องกระทำโดยวิธีที่จะมิให้มีกลิ่นเหม็นหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน ดังนั้นจึงให้เผาศพได้ตั้งแต่เวลา 24.00 น. จนถึง 02.00 น. เท่านั้น ผู้ใดจะเผาศพนอกเวลาดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีสถานที่เผ่าเป็นพิเศษ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าไม่เป็นเหตุรำคาญก็ให้เผได้ตลอดเวลา

ข้อ 16 ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติการในศพดังต่อไปนี้

(1) ฝังศพห่างจากรั้วหรือกำแพงที่เป็นเขตสถานที่ฝังศพไม่น้อยกว่า 4 เมตร

(2) หลุมฝังศพต้องอยู่ห่างกันไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร โดยรอบ

(3) ให้ทุกส่วนของหีบบรรจุศพหรือสิ่งที่บรรจุห่อศพต้องอยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร

(4) ห้ามมิให้ฝังศพเกินกว่าหลุมละหนึ่งศพ เว้นแต่ผู้ตายจะเป็นญาติกันและด้วยความยินยอมของเจ้าของศพทุกฝ่าย

(5) ให้มีป้ายจารึกชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด วันเดือนปีตาย ไว้ทุกศพอย่างชัดเจน พร้อมทั้งติดตั้งไว้ที่หลุมฝังศพให้เรียบร้อย

(6) ถ้าศพที่เป็นศพที่ตายด้วยโรคติดต่อ ต้องจัดการทำลายเชื้อโรคที่ศพด้วยวิธีการที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

ข้อ 17 ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติการเก็บศพดังต่อไปนี้

(1) บรรจุไว้ในหีบที่แข็งแรงมิดชิด และโดยวิธีซึ่งจะป้องกันมิให้สิ่งปฏิภูมิลั่วไหลออกมาได้

(2) ต้องรักษาหีบศพให้อยู่ในสภาพดังกล่าวในข้อ (1)

(3) วางหีบศพไว้บนที่รองรับซึ่งสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร และถ้าซ้อนทับกันต้องเว้นระยะห่างระหว่างหีบล่างและหีบบนให้ห่างกันไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

(4) ต้องเขียนชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด วันเดือนปีตาย และวันที่รับฝากศพไว้ที่หีบศพให้เห็นได้ชัดเจน

(5) ถ้าจะเก็บศพในบริเวณสุสานและฌาปนสถานโดยการสร้างที่เก็บเป็นพิเศษก็ได้ แต่ที่เก็บนั้นต้องมีลักษณะหีบสามารถป้องกันกลิ่นเหม็นและสิ่งปฏิภูมิลั่วไหลออกมาได้ อีกทั้งจะต้องเขียนข้อความเช่นเดียวกับข้อ (4)

ข้อ 18 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติการขุดและเก็บศพดังต่อไปนี้

(1) ในการขุดศพที่ฝังไว้แล้วต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วจึงจะทำการขุดศพได้ สำหรับการย้ายศพจากที่เก็บศพไปที่อื่นนอกจากสุสานที่เก็บศพไว้เดิมต้องขออนุญาตเช่นเดียวกับการขุดศพ

(2) จัดให้มีที่รองรับศพที่แข็งแรงมิดชิด และป้องกันการซึมหรือรั่วสำหรับศพที่ขุดหรือย้าย

(3) ยานพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายศพ จะต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงและปกปิดให้มิดชิด

ข้อ 19 ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการ มีหน้าที่อื่น ๆ อีกดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีทะเบียนแสดงกิจการของสุสานและฌาปนสถาน

(2) ทำรายงานโดยการคัดข้อความในทะเบียนนั้นเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นรายเดือนทุกเดือนและส่งรายงานนี้ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป สำหรับสุสานและฌาปนสถานเอกชนให้ส่งรายงานประจำเดือนเฉพาะที่มีการเผา ฝัง หรือรับฝากศพเท่านั้น

(3) ต้องรับรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที เมื่อปรากฏว่ามีผู้นำศพไปขอเผา หรือฝังหรือเก็บ โดยไม่มีใบรณบัตรที่แสดงว่าได้รับอนุญาตให้เผา ฝัง หรือเก็บที่สุสานหรือฌาปนสถานแห่งนั้น

(4) ต้องรักษาบริเวณสุสานและฌาปนสถานมิให้รกรุงรัง มีอึหีบ หรือมีน้ำขัง และรักษาที่เก็บศพ ที่หักศพ ที่ย้ายศพ ตลอดจนขุดยานพาหนะ เครื่องมือเครื่องใช้ในการเผา ฝัง เก็บ ขุด และย้ายศพ ให้สะอาดและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้คืออยู่เสมอ

(5) ต้องไม่ปล่อยสัตว์เข้าไปก่อกวนในสุสานและฌาปนสถาน

(6) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการทำความสะอาดชำระล้างสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งในบริเวณสุสานและฌาปนสถาน ตลอดจนขุดขนำดินและสิ่งโสโครกด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

ข้อ 20 ใบอนุญาตตามข้อ 6 และข้อ 7 ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคมของปีถัดมา
แต่เมื่อใบอนุญาตออกใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อใบ
อนุญาตก่อนอายุใบอนุญาตสิ้นสุด ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้จัดตั้งหรือ
ดำเนินการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งเป็นหนังสือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ผู้ใดมีความประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตตามแบบหลักเกณฑ์
วิธีการ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

ข้อ 21 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ออกใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 หรือไม่ต่ออายุ
ใบอนุญาตตามข้อ 20 ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งไม่
ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ให้เป็นที่สุด

ข้อ 22 ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสาน
และฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 จะเป็นผู้นั้นและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ใน
ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ในการ
นี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 และผู้เกี่ยวข้องที่อยู่ในบริเวณนั้นต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 24 ในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ 23 ถ้า
ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือ 7 ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ 25 เมื่อเป็นที่ปรากฏว่าสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถาน
เอกชนมีสภาพการใช้ที่เป็นหรืออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับ
ใบอนุญาตตามข้อ 6 ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ไม่แก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงและฌาปนสถานนั้นได้ โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ 26 นอกจากกรณีตามข้อ 25 เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 24 หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 หรือเทศบัญญัติตั้งแต่ข้อ 12 ถึงข้อ 19 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 90 วัน นับแต่วันที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 27 การอุทธรณ์ตามข้อ 21 หรือข้อ 26 ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยมีชักช้า

ข้อ 28 กรณีการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 21 หรือกรณีการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 26 ผู้อุทธรณ์ยังคงเป็นผู้มีสิทธิจัดตั้ง หรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ในระหว่างรอคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ 29 ในกรณีที่ใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

ข้อ 30 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ซึ่งประสงค์จะเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน

ข้อ 31 ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข มีคำวินิจฉัยขึ้นตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานเอกชนตาม ข้อ 26 หรือในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ประสงค์จะเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามข้อ 30 ถ้ามีกิจการในหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ยังจะต้องกระทำอยู่ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 กระทำกิจการในหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในวันและเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่กระทำการในหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าทำกิจการนั้นแทนต่อไปจนเสร็จสิ้นโดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ 32 ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ตาม หรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 9 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 7 เป็นผู้แจ้งหรือในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 7 ตาม หรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 9 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 เป็นผู้แจ้ง โดยแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายใน 7 วัน

ข้อ 33 ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 ตามหรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 9 และมีบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 9 แสดงความจำนงค์ขอพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติเพื่อเป็นผู้ขอจัดตั้ง หรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ผู้แสดงความจำนงค์นั้นเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้ตั้งแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติจนถึงวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าไม่มีบุคคลใดแสดงความจำนงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าทำหน้าที่แทนเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 แล้วแต่กรณีจนกว่าจะมีผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 เข้าดำเนินการ

ข้อ 34 อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ในกรณีที่ฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 11 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือเคลื่อนย้ายศพที่ฝังหรือเก็บ ไปฝังหรือเก็บในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ภายในเวลาที่กำหนดหากผู้ฝ่าฝืนยังไม่ปฏิบัติตาม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ากระทำการนั้นแทนโดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ฝ่าฝืน

ข้อ 36 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการหรือเป็นผู้จัดการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดตั้งหรือผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้จัดตั้งหรือผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ 37 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนหรือผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามข้อ 26 ซึ่งใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุก่อนวันที่พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528 ใช้อยู่กับและมิได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรืออยู่ระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาต ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดตั้งหรือผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ 38 ให้นายกเทศมนตรีตำบลเวียง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544

นายชัชวาล กิจระพล

(นายชัชวาล กิจระพล)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียง

อนุมัติ

ประสงค์ศักดิ์ สุขใจ
(นายประสงค์ศักดิ์ สุขใจ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

สำเนาถูกต้อง
(นางบุญเยี่ยม สวงนรัตน์)
เจ้าพนักงานธุรการ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท
1	ใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและ ฌาปนสถานเอกชน ฌบับละ	1,000
2	ใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือ สุสานฌาปนสถานเอกชน ฌบับละ	500
3	ใบแทนใบอนุญาต ฌบับละ	50
4	การต่ออายุใบอนุญาต - การจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและ ฌาปนสถานเอกชน ฌบับละ - ผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสาน และฌาปนสถานเอกชน ฌบับละ	1,000 500